

A Fővárosi Ítéltábla Barázné dr. Kiss Annamária ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Rostás Imre ügyvéd által képviselt alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. február 21-én kelt 25.G.21.703/2010/42. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalás összegét 5.370.063,- (Ötmillió-háromszázhetvenezer-hatvanhárom) Ft-ról 3.214.923,- (Hárommillió-kettőszáztizennégyezer-kilenszázhuszonhárom) Ft-ra leszállítja, az alperes perköltség megfizetésére való kötelezését mellőzi; egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 272.400,- (Kettőszázhetvenkettőezer-négyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a peres felek között 2000. január 4-től kezdődően megbízási jogviszony állt fenn.

A 2000. január 4-én kelt „tényvázlat” megjelölésű szerződés szerint az alperes általános jogi képviselet ellátásával bízta meg a felperest, akit havonta 18.000,- Ft ügyvédi óradíj és 30 % költségátalány illetett meg, áfá-val növelten. Késedelem esetére a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő késedelmi kamat került kikötésre.

A megállapodás alapján a felperes három előleg számlát bocsátott ki, 2001. január 22-én 180.000,- Ft, 2002. február 1-jén 197.500,- Ft, 2002. december 30-án 651.000,- Ft összegben, összesen 50 munkaórára vetítve.

A felperes a 2000. január 4-i megbízási szerződés alapján kifejtett 126 munkaórából nem számlázott ki az alperes felé 76,75 órányi tevékenységet.

A felperes látta el az alperes képviseletét a H... Kft. által a Pesti Központi Kerületi

Bíróságon 2000. február 2-án 37.G.300.592/2000. számon kezdeményezett, a 2003. április 11-i ítélettel lezárt peres eljárásban.

A felek 2002. december 1-jén határozatlan idejű „ügyvédi átalánydíjas megbízási szerződést” kötöttek, amelynek tárgya az alperes általános jogi képviseletének ellátása, peres és peren kívüli ügyek intézése, okiratok szerkesztése és véleményezése volt. A megállapodás szerint a felperest - havi 12 óra ügyvédi munkaóra alapulvételével - havonta 250.000,- Ft átalánydíj és 20 %-os költségátalány illette meg. A 8. pontban kikötötték, hogy a megbízó két évig nem mondhatja fel a szerződést.

A 2002. decemberi szerződés alapján a felperes 2005. január 1-jéig rendszeresen kiállította a számláit az alperessel szemben, amelyeket az alperes negyedévente, havonta kiegyenlített.

Az alperes a 2004. június 30-i levelében 2004. december 31-ével felmondta a felek közti átalánydíjas megállapodást, egyben közölte, hogy továbbra is a felperest kívánja megbízni jogi képviselete ellátásával, azonban nem átalánydíjas, hanem - 2005. január 1-jén kötendő megállapodással - óradíjas elszámolás keretében.

A felek 2005. január 1-jén „tényvázlat” megjelölésű írásbeli szerződést írtak alá, amelyben megállapodtak, hogy a felperes 37.000,- Ft óradíj és 30 % költségátalány (+ áfa) ellenében ellátja az alperes általános jogi képviseletét. Kikötötték, hogy késedelmes teljesítés esetén a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő késedelmi kamat kerül felszámítása, továbbá azt is, hogy a tárgyévet követően a megbízási díj az inflációs rátával növekszik.

2008. február 20-án a felperes irodájában egyeztetésre került sor a felek között, és megállapodtak, hogy a 2008-ban alkalmazott 43.600,- Ft-os óradíjjal kerül felszámításra a 2005-2007 években kifejtett, az. ún. ... ügyben végzett felperesi tevékenység, továbbá különböző cégbírószági ügyintéзések díja is. Erre figyelemmel a felperes irodavezetője, **B. T.** 2008. február 20-án kiállította a felperes 15/2008. számú számláját, egyes társasági ügyekben és az ún. ... ügyben kifejtett felperesi tevékenység alapján, amelyet az alperes ki is egyenlített.

A felperes 2008. szeptember 1-jén 62/2008. számon számlát bocsátott ki az alperessel szemben a 2000. január 4-étől 2002. november 30-áig kifejtett 76,75 munkaóra általános jogi képviselet alapján, 5.220.240,- Ft összegben. A számla - a 2008. évi 43.600,- Ft-os óradíjjal - 4.015.560,- Ft összegben megbízási szerződés alapján kifejtett jogi szolgáltatás díját, valamint 1.204.680,- Ft költségátalányt tartalmazott.

Az alperes 2008. szeptember 22-én annak közlésével küldte vissza a számlát a felperesnek, hogy az öt évnél régebbi, elévült tételeket tartalmaz, ezért nem fizeti ki. A felperes 2008. október 6-án 72/2008. számon 1.649.400,- Ft összegben állított ki számlát az alperessel szemben, amely a 2005. március 23-ától 2008. augusztus 31-éig terjedő időszak tekintetében 1.268.760,- Ft összegű jogi szolgáltatási díjból és 380.640,- Ft összegű költségátalányból állt. A számla mellékletét képező elszámolás szerint 24,25 óranyi tevékenység került felszámításra, ami tartalmazott 2,25 óra telefonos ügyintéзést is.

A felek közti megbízási jogviszony alapján a felperes látta el az alperes képviseletét a **K. Lné** által 2007. november 22-én 18.M.3988/2012. számon kezdeményezett

munkaügyi perben a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon.

2008. november 3-án kelt levelében az alperes közölte a felperessel, hogy a következő napon tartandó munkaügyi tárgyalással befejezettnek tekinti a felek közti jogviszonyt, visszavonta a felperes részére adott meghatalmazásait, és kérte, hogy a munkaügyi perrel kapcsolatos díj összesítőjét egyeztetés céljából küldje meg.

A felperes 2008. november 21-én 89/2008. számon 2.271.204,- Ft összegben számlát állított ki az alperessel szemben, amelynek összetevői között szerepelt munkaügyi perben végzett tevékenysége alapján, 2008. évi óradíj felszámításával 1.360.320,- Ft jogi szolgáltatási díj, társasági ügyekkel kapcsolatos jogi szolgáltatás címén 353.160,- Ft, továbbá 43.680,- Ft összegű tételes költség és 514.044,- Ft költségátalány. A számla mellékletét képező elszámolás szerint a munkaügyi per tekintetében 2007. augusztus 21-étől 2008. november 20-áig kifejtett 26 munkaóra, a társasági ügyek esetén 2008. február 20-ától 2008. november 20-áig terjedően ellátott 6,75 óra tevékenység került felszámításra.

Az alperes nem egyenlítette ki a 62/2008., a 72/2008. és a 89/2008. számú számlákat.

A felperes a 2010. április 1-jén benyújtott, a Ptk. 474. § (1) bekezdésére, 478. § (1) bekezdésére alapított keresetében megbízási díj jogcímén 9.140.844,- Ft, abból 5.220.240,- Ft után 2008. szeptember 9-től, 1.649.400,- Ft után 2008. október 14-től, 2.271.204,- Ft után 2008. szeptember 29-től kezdődő, a szerződésben kikötött mértékű késedelmi kamat megfizetésében kérte az alperes marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy a felek között 2000. január 4-től 2008. november 3-ig folyamatos megbízási jogviszony állt fenn általános jogi képviselő ellátására, 2000. január 4-től 2002. december 1-jéig óradíjas, 2002. december 1-jétől 2005. március 23-ig átalánydíjas, majd ismét óradíjas elszámolás szerint. Állította, hogy az alperes 2008. november 3-i felmondásáig a felek nem szüntették meg szerződésüket, azt egyikük sem mondta fel, ezért a 2000. és 2002. közötti időszak megbízási díja nem évült el.

Előadta azt is, hogy a 2008. novemberi felmondó nyilatkozatot követően abban állapodtak meg, hogy a korábban el nem számolt ügyvédi tevékenység ellenértéke 2008. évi óradíjjal kerül kiszámlázásra, és ennek megfelelően állította ki a perbeli - 62/2008., 72/2008. és 89/2008. számú - számláit. Rámutatott arra is, hogy ezzel eltekintettek a felek az inflációs ráta és a kamat elszámolásától.

Megjegyezte továbbá, hogy a felek közti megállapodások nem tartalmaztak azzal kapcsolatos előírást, hogy a felperes teljesítés igazolás kiállításával jogosult számlát kiállítani. Álláspontja szerint az általa összeállított, kalkulált óradíjak tételesen és megfelelően igazolják a teljesítést.

Az alperes az ellenkérelmében - 353.160,- Ft elismert követelésrészt meghaladóan - a kereset elutasítását kérte.

A 62/2008. számú, a 2000-től 2001-ig terjedő időszakra vonatkozó számla szerinti kereseti igénnyel szemben elsődlegesen a követelés elévülésére hivatkozott a Ptk. 324. § (1) bekezdése alapján. Kifejtette, hogy a 2004. június 30-án kelt nyilatkozatával felmondta a felek közti - átalánydíjas - megbízási szerződést, a felek jogviszonya megszűnt, ezért az ezt megelőző időszakra vonatkozó kereseti igény

elévült. Előadta azt is, hogy a Ptk. 479. § (4) bekezdésében foglalt diszpozitív rendelkezéssel szemben a szerződés 2., 4. pontjai havi számlázást és díjfizetést írtak elő. Álláspontja szerint az átalánydíjas szerződésre való áttéréskor, 2002. december 1-jén számlázási kötelezettsége állt elő a felperesnek a 2002. november 30-ával lezárult időszak vonatkozásában, amelyet elmulasztott teljesíteni, igénye az ezt megelőző időszakra erre figyelemmel is elévült.

Tagadta, hogy 2008. február 20-án a felek között az azt megelőző valamennyi felperesi teljesítésre kiterjedő megállapodás jött volna létre, azzal a tartalommal, hogy a felperes 2000-től kezdődően jogosult a 2008. évi óradíj felszámítására, ezért vitatta azt is, hogy a felperes jogosult volt perbeli számlái szerint 2008 óradíjjal felszámítani díjigényét. Állította, hogy a megbízási szerződést nem módosították szóban, ha ez mégis megállapítható a perben, a Ptk. 200. § (2) bekezdése, 236. § (3) bekezdése alapján kifogásként hivatkozott a módosítás jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségére.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes által alkalmazott elszámolás megalapozottsága évekre visszamenőleg ellenőrizhetetlen, a felszámított tevékenység nem igazolt, különösen a telefonálásra felszámított idő.

A 89/2008. számú számlán alapuló igény tekintetében 353.160,- Ft erejéig elismerő nyilatkozatot tett.

Az elsőfokú bíróság a 2013. február 21-én kelt 25.G.21.703/2010/42. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.370.063,- Ft tőkét, abból 2.155.140,- Ft után 2008. szeptember 9-étől, 1.649.400,- Ft után 2008. október 14-étől, 1.565.523,- Ft után 2008. november 29-étől kezdődően a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot, valamint 659.000,- Ft részperköltséget; ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, és úgy rendelkezett, hogy a perrel felmerült további költségeiket a felek maguk viselik.

Határozata indokolása szerint a Ptk. 474. § (1)-(2) bekezdéseire, 478. § (1)-(4) bekezdéseire, az 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 24. § (2)-(3) bekezdésére és a Ptk. 324. § (1) bekezdésére, 326. § (1) bekezdésére hivatkozással elsőként a 62/2008. számú számlán alapuló 5.220.240,- Ft-os kereseti igénnyel szembeni elévülési kifogást vizsgálta.

A bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével elfogadta a felperes érvelését, hogy a felek között 2000. január 4-étől 2008. november 3-áig folyamatos ügyvédi megbízási jogviszony állt fenn, azt a felek a 2002. december 1-jei, valamint a 2005. január 1-jei megállapodásukkal csupán az elszámolás tekintetében módosították. Rögzítette, hogy ezt támasztja alá az alperes 2004. június 30-i felmondó levele is, amelynek lényege abban állt, hogy az alperes a korábbi szerződés felmondása ellenére, továbbra is a felperesi ügyvédi irodát bízta meg a jogi képviselésének ellátásával, csupán nem átalánydíjas, hanem 2005. január 1-jétől ismételten óradíjas megállapodás megkötésével. Értékelte ezzel kapcsolatban az alperesi törvényes képviselő személyes előadását is, amelyben a 2002. decemberi megállapodásra vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy a szerződést nem mondta fel, csak módosítani akarta.

Helytállónak találta ezért az elsőfokú bíróság a felperesnek a Ptk. 326. §-ára, 478. §

(4) bekezdésére való hivatkozását az elévülés hiányával kapcsolatban, és megállapította, hogy a perbeli megbízási szerződés 2008. novemberi megszűnését követően nyílt lehetőség a korábban fennállt jogviszony teljes elszámolására.

A 2000-2002. közötti időszak 126 munkaórányi tevékenységéből el nem számolt 76,75 órányi tevékenység alapján 5.220.240,- Ft összegben kiállított 62/2008. számú számla tekintetében elfogadta az alperes érvelését, miszerint nem volt kiterjesztően értelmezhető a felek 2008. februári szóbeli egyeztetése; nem volt megállapítható a felek megállapodása, hogy a felmondást követően az egész időszakot érintő, még hátralévő kiszámlázatlan tételek tekintetében megegyeztek volna a 2008-ban érvényes óradíjak alkalmazhatóságában. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése, 3. § (3) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget, állítását a meghallgatott tanú sem igazolta, B. T. felperesi irodavezető ugyanis nem volt jelen a felek közti személyes egyeztetés releváns részénél.

Erre figyelemmel az alperes által készített kimutatásnak megfelelően, a 2000. január 4-i megállapodásban kikötött 18.000,- Ft+áfa óradíj, és 30 %-os költségátalány alkalmazásával 2.155.140,- Ft-ban találta alaposnak a felperes követelését a 62/2008. számú számla tekintetében. Utalt arra is, hogy mivel az alperes a Pp. 141. § (2), (6) bekezdésében foglalt felhívás ellenére nem tett kellően részletes nyilatkozatot a felperes által tételesen összeállított iratokkal kapcsolatban, elfogadta a felperes által felszámított időráfordítást $(76,75 \text{ óra} \times 18.000,- \text{ Ft} = 1.381.500,- \text{ Ft} + 276.300,- \text{ Ft} \text{ áfa} + 30 \% \text{-os költségátalány} + 497.340,- \text{ Ft} \text{ áfa} = 2.155.140,- \text{ Ft})$.

A 89/2008. számú, 2.271.204,- Ft összegben kiállított számlán alapuló követelést 1.565.523,- Ft összegben találta alaposnak az elsőfokú bíróság, mivel a munkaügyi perrel kapcsolatban felszámított 26 órányi tevékenységből csupán 17,3 órát tartott indokoltnak. Megállapította egyúttal, hogy a 2005. január 1-jei megállapodásra figyelemmel felszámítható volt a 2008. évi óradíj.

A 72/2008. számú, 1.649.400,- Ft összegben kiállított számla szerinti követelést teljes egészében alaposnak találta az elsőfokú bíróság, figyelemmel arra, hogy annak alapjául 2005. március 25-étől 2008. augusztus 31-éig kifejtett 24,25 óra tevékenység szolgált, 2008. évi óradíj felszámításával. Utalt arra, hogy az előzőekben kifejtett indokok szerint fogadta el az elvégzett munka mennyiségét, illetőleg arra is, hogy a felek által kalkulált kamat és inflációs ráta felszámítása hiányában indokoltnak tartotta a 2008-as óradíj felszámítását.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

Az alperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a marasztalási összeg 3.214.923,- Ft-ra történő leszállítását, azaz a felperesnek a 62/2008. számú számlából alaposnak talált 2.155.140,- Ft összegű követelése és annak kamata elutasítását kérte, a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés ennek megfelelő megváltoztatásával.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperesnek a 62/2008. számlában érvényesített követelése elévült, a 2000. január 4-i tényvázlattal létrejött megbízási

szerződés legkésőbb 2002. november 30-án - amikor a felek megkötötték a 2002. december 1-jétől kezdődő időszakra szóló második, átalánydíjas ügyvédi megbízási szerződést - megszűnt, ezért az első szerződésből eredő felperesi követelés 2007. november 30-ával nem volt bíróságon érvényesíthető.

Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság úgy fogadta el a felperes álláspontját a 2000. január 4-étől 2008. november 3-ig folyamatosan fennállt jogviszonyra vonatkozóan, hogy az alperesi ügyvezető személyes meghallgatását értékelte, de az csak a 2002. decemberi megállapodásra vonatkozott. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a második, átalánydíjas megbízási szerződés felmondására irányuló alperesi nyilatkozatot, ami egyértelműen egy fennálló szerződés megszüntetésére irányult, és azzal nem állt ellentétben az az alperesi, ugyanebben a levélben foglalt kijelentés sem, amelyben kifejezésre juttatta szándékát új szerződés megkötésére. Álláspontja szerint az alperes írásbeli nyilatkozata egyedül akként értelmezhető, hogy felmondta a felek közti második szerződést és egyben kinyilvánította szándékát egy új, harmadik szerződés megkötésére 2005. január 1-jétől kezdődően. Kiemelte azt is, hogy az új szerződés nem tartalmazott azzal kapcsolatos kitételt, hogy annak révén - megváltozott tartalommal - továbbfolytatódott volna a korábban fennállt jogviszony.

Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor az okirat tartalma szerint feltárandó felmondó levélben foglalt nyilatkozaton túl az alperesi ügyvezető utólagos perbeli nyilatkozatát is úgy vette számba, mint amely az első szerződésről a másodikra való áttérésre is kiterjedt. Hangsúlyozta, hogy a felek között létrejött három megbízási szerződés külön-külön jogviszonyt eredményezett; azáltal, hogy a felek 2002. december 1-jén megkötötték a második megbízási szerződést, az első szerződés 2002. november 30-ával megszűnt.

Megjegyezte, hogy amennyiben a felek szándéka nem új szerződés megkötésére, hanem a korábbi módosítására irányult volna, nem lett volna akadálya, hogy ezzel a tartalommal állapodjanak meg, hogy módosítsák a szerződést, avagy legalább utaljanak arra az új szerződésben, hogy szándékuk a korábbi jogviszony módosított tartalommal való továbbfolytatását célozza. Mindezek hiányában iratellenes és okszerűtlen az elsőfokú ítélet következtetése, hogy a második szerződés megkötésével a felek szándéka az első megállapodás módosított tartalommal történő továbbfolytatására irányult.

Elévülési kifogásán túl másodsorban arra hivatkozott, hogy nem került bizonyításra a felperes munkaidő ráfordítása, különösen az állított telefonbeszélgetések.

A felperes a csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a 62/2008. számú számlából megítélt 2.155.140,- Ft 5.220.240,- Ft-ra történő felemelését kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen rögzíti a tényállást a 2008. februári megállapodás tekintetében, hogy az kizárólag az ún. ... ügyben végzett felperesi tevékenység kapcsán jött létre a felek között a 2008. évi óradíj felszámítása kötében. Állította, hogy a felek valamennyi múltbeli elszámolatlan ügy tekintetében megegyeztek a 2008. évi óradíj alkalmazásában, amelyet B. T. egyértelmű tanúvallomásán túl az is alátámasztott, hogy az alperes nyomban kifizette a megállapodás alkalmával kiállított, 15/2008. számú számlát.

Álláspontja szerint ellentmondásos az elsőfokú ítélet, mivel a tényállásban rögzítettekhez képest az elsőfokú bíróság mégis elfogadta a 2008. évi óradíj alkalmazását a perbeli további két számla tekintetében. Utalt arra is, hogy az alperes eljárása, hogy a 72/2008., 89/2008. számú számlákon alapuló ítéleti döntést nem támadta meg, ráutaló magatartásként úgy értelmezendő, hogy alappal került felszámításra a 2008. évi óradíj a 2008. év előtti munkákra.

A másodfokú eljárásban kijávitási kérelmet terjesztett elő az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolásának 9. oldal 2. bekezdése tekintetében, a 89/2008. számú számla díj- és költségátalány részében észlelt számítási hibák miatt.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében - a csatlakozó fellebbezés kapcsán - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira figyelemmel.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében fenntartotta az elévüléssel szemben az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, és hangsúlyozta, hogy azt az elsőfokú bíróság helytálló jogi következtetéssel fogadta el.

Az alperes fellebbezése alapos, míg a felperes csatlakozó fellebbezése megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt azt rögzíti, hogy a fellebbezési, csatlakozó fellebbezési kérelem és az azokkal kapcsolatos ellenkérelem korlátai között bírálta felül az elsőfokú ítéletet a Pp. 235. § (1) bekezdése, 253. § (3) bekezdése szerint; nem vizsgálta az elsőfokú ítélet keresetnek részben helyt adó, illetőleg elutasító, azonban fellebbezéssel nem érintett rendelkezéseit.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a 62/2008. számú számla szerinti felperesi követelés tekintetében helyesen állapította meg a tényállást, azonban helytelen jogi következtetésre jutott az elévülési kifogással kapcsolatban, a 2000. január 4-i megbízási szerződésen alapuló kereseti igény tekintetében.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felek között 2000. január 4-ével kezdődő jogviszonyt 2008. november 3-áig folyamatosan fennálló, egységes egészként értékelte, és a Ptk. 478. § (4) bekezdésének alkalmazásával azt állapította meg, hogy a 2000. január 4-i megbízási szerződésből eredő, 2002. november 30-áig felmerült felperesi igény 2008. november 4-én vált esedékessé.

Megalapozottan hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a 2000. január 4-i megbízási szerződést követően 2002. december 1-jén megkötött új megbízási szerződéssel a korábbi megállapodás megszűnt, a feleknek a 2000. január 4-ével kezdődő megbízási jogviszony tekintetében legkésőbb 2002. november 30-ával el kellett számolnia, az új, 2002. december 1-jei szerződés megkötésével az előző jogviszonyuk 2002. november 30-áig tartott. A Ptk. 298. § a) pontja szerint a 2000. január 4-i megbízási szerződésből eredő követelés a szolgáltatás teljesítésével, de legkésőbb a szerződés 2002. november 30-i megszűnésével esedékessé vált, elévülése a Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint megkezdődött, függetlenül a jogosult

felperes számlázási késedelmétől.

Tényként volt megállapítható ezért, hogy az ötéves elévülési határidő a 2000. januári szerződésből eredő igény 2008. szeptember 1-jei kiszámlázásáig eltelt, a Ptk. 325. § (1) bekezdése szerint a felperes nem érvényesíthette követelését bíróság előtt a 2010. április 1-jén benyújtott keresetével.

A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alapos elévülési kifogásra tekintettel nem vezetett eredményre a felperes csatlakozó fellebbezése, amelyben az elsőfokú bíróság általi mérlegelést vitatva a 62/2008. számú számlából elutasított követelésre vonatkozó ítéleti döntést támadta. Az előzőekben kifejtettek alapján elévült a 2000. január 4-i szerződésből eredő - egyéb okból elutasított - 3.065.100,- Ft összegű díjigény is.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta, és a 62/2008. számú számlából megítélt 2.155.140,- Ft összeggel - annak késedelmi kamatára kiterjedően - leszállította az alperest terhelő marasztalási összeget.

A másodfokú döntés eredményeként megváltozott pernyertességi, pervesztességi arányokra figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján mellőzte az alperes kötelezését elsőfokú perköltség megfizetésében, helybenhagyva az akként szóló elsőfokú ítéleti rendelkezést, hogy a felek a felmerült költségeiket az elsőfokú eljárás tekintetében maguk viselik.

Mivel az alperes fellebbezése eredményre vezetett, míg a felperes csatlakozó fellebbezése eredménytelen volt, a másodfokú bíróság a felperest kötelezte az alperes által lerótt 172.400,- Ft fellebbezési illetékből és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései alapján mérlegeléssel megállapított 100.000,- Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Rögzíti egyúttal a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság számára, hogy a felperes részéről a másodfokú eljárásban előterjesztett, az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét érintő kijavítási kérelme tárgyában - amellyel kapcsolatban az alperes észrevételét a másodfokú tárgyaláson megtette - a Pp. 224. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróságnak kell határoznia.

Budapest, 2014. év április hó 10. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő